ชื่อวิทยานิพนธ์ วัฒนธรรมการปลูกขาสูบพื้นเมืองล้านนา

ชื่อผู้เขียน ส.ท. สุรินทร์ ทำเพียร

หลักสูตร ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (สาขาวิชาวัฒนธรรมศึกษา)

อาจารย์ที่ปรึกษา รองศาสตราจารย์ คร. ปรีชา อุปโยคิน

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ คร. สรบุศย์ รุ่งโรจน์สุวรรณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ คร. ผณินทรา ธีรานนท์

บทคัดย่อ

การวิจัย "วัฒนธรรมการปลูกยาสูบพื้นเมืองล้านนา" มีวัตถุประสงค์ 3 ประการคือ 1. เพื่อ ศึกษาวัฒนธรรมการปลูกยาสูบพื้นเมืองในจังหวัดพะเยาและจังหวัดน่าน 2. เพื่อศึกษาสภาพสังคม เศรษฐกิจ ของครัวเรือนผู้ปลูกยาสูบพื้นเมือง 3. เพื่อศึกษาปัจจัยที่ทำให้วัฒนธรรมการปลูกยาสูบ พื้นเมืองยังคำรงอยู่ได้

ผลการศึกษาพบว่าการปลูกขาสูบพื้นเมืองเป็นวัฒนธรรมที่ต้องใช้ภูมิปัญญาพื้นบ้านที่ได้มี การถ่ายทอดจากบรรพบุรุษมาสู่ลูกหลานให้เป็นอาชีพแก่ครัวเรือน ในสังคมชนบทล้านนามีการใช้ ยาสูบพื้นเมืองเพื่อการบริโภคและเป็นสื่อเสริมสร้างความสัมพันธ์ทางสังคมที่เตรียมไว้ต้อนรับแขก ผู้มาเยือนเมื่อมาถึงเรือน พื้นที่ที่เหมาะสมในการเพาะปลูกได้แก่บริเวณใกล้แหล่งน้ำ และพื้นที่ราบ ลุ่มที่มีน้ำเพียงพอ เกษตรกรผู้ปลูกขาสูบส่วนใหญ่ใช้ที่ดินในการทำการเกษตรกรรมเฉลี่ยประมาณ 10 ไร่ต่อครัวเรือน และมีพื้นที่สำหรับการปลูกขาสูบพื้นเมืองประมาณ 4 ไร่ การเพาะปลูกขาสูบใช้ ระยะเวลาประมาณ 90 วัน ขาสูบเป็นพืชที่ให้ผลผลิตสูงในระยะเวลาอันสั้น การปลูกขาสูบเป็นงาน ที่หนัก ต้องดูแลเอาใจใส่ค่อนข้างมาก ขั้นตอนการแปรรูปจากใบขาสูบเริ่มจากการเก็บเกี่ยวใบขา เพื่อกัดให้เป็นขาฉุนและขาจืด หลังจากนั้นจึงนำไปบ่มด้วยอากาส เมื่อเหลืองได้ที่จึงนำมาซอยให้ เป็นเส้นขาสูบ ในอดีตใช้เครื่องซอยที่ต้องใช้แรงงานคน แต่ปัจจุบันได้นำเครื่องจักรมาใช้แทนที่ สำหรับกระบวนการจัดจำหน่ายขาสูบพื้นเมือง เกษตรผู้ปลูกจะขายผลผลิตให้กับพ่อค้าคนกลางใน ท้องถิ่นและจากจังหวัดใกล้เคียง

สภาพสังคมและเศรษฐกิจ โดยรวมของกลุ่มตัวอย่าง มีสภาพชุมชนเป็นสังคมชนบท การอยู่ อาศัยแบบเครือญาติ เป็นครอบครัวขนาดเล็กมีสมาชิก 3-4 คน หมู่บ้านมีลักษณะเป็นหมู่บ้าน เกษตรกรรม ระบบเศรษฐกิจเป็นระบบเศรษฐกิจการผลิตแบบยังชีพ นอกจากข้าวมียาสูบพื้นเมือง และข้าวโพด ผลผลิตยาสูบพื้นเมืองเฉลี่ยต่อปีของครัวเรือนประมาณ 1.4 ตัน มีรายได้ 84,544.09 บาท เมื่อหักค่าใช้จ่าย ด้านแรงงานและวัสดุอุปกรณ์อื่นๆ จะมีรายได้สุทธิเฉลี่ยต่อครัวเรือน 15,337.30 บาท นับเป็นรายได้ที่มากกว่าการปลูกพืชชนิดอื่น

จากการศึกษาด้านปัจจัยที่ทำให้วัฒนธรรมการปลูกยาสูบพื้นเมืองดำรงอยู่ พบว่าปัจจัยที่ สำคัญที่ทำให้วัฒนธรรมการปลูกยาสูบพื้นเมืองดำรงอยู่ได้ คือ การปลูกยาสูบพื้นเมืองเป็น วัฒนธรรมและเป็นวิถีชีวิตของชุมชน สร้างรายได้ให้มากกว่าการปลูกพืชชนิดอื่นจนถือว่าเป็น อาชีพหลักของชุมชน พื้นที่ในการเพาะปลูกยังมีความเหมาะสมอยู่ ผลผลิตยาสูบพื้นเมืองยังเป็นที่ ต้องการของตลาดและยังมีผู้บริโภคยาสูบพื้นเมืองอยู่ในขณะนี้

คำสำคัญ: ยาสูบพื้นเมืองถ้านนา / ภูมิปัญญาพื้นบ้าน

Thesis Title The Lanna Traditional Tobacco Cultivation Culture

Author CPL Surin Tampain

Degree Master of Arts (Cultural Studies)

Supervisory Committee Assoc. Prof. Dr. Preecha Upayokin

Assist. Prof. Dr. Sorabud Rungrosuwan

Assist. Prof. Dr. Phanintra Teeranon

ABSTRACT

This research entitled "The Lanna Traditional Tobacco Cultivation Culture" has been carried out with the following objectives: 1) to study the culture of Lanna traditional tobacco cultivation in Phayao and Nan Provinces 2) to investigate the social and economic status of traditional tobacco growers; 3) to examine factors affecting the sustainable traditional Lanna tobacco cultivation.

It was found the traditional cultivation of Lanna tobacco is a result of the accumulated local wisdom passed on from generation to generation. In the rural community, the Lanna tobacco has been exclusively used for smoking as well as everyday social activities and welcoming important guests. The appropriate land used for tobacco plantation is either wetland or lowland with sufficient water irrigation. On an average of 10 rais farmland, tobacco farmers will allocate 4 rais for their tobacco plantation. Approximately 90 days of the harvest period, tobacco is a high yielding profitable crop in the short period of time. However, tobacco plantation is a hard time and an energy-consuming task. The tobacco processing involves harvesting tobacco leaves, selecting for strong and mild flavor. The tobacco leaves are brought to be cured for 3-4 days until tobacco leaves become yellowness. All tobacco leaves are prepared to be cut by using tobacco cutting machine. In the old days, tobacco growers used their manual traditional cutting equipment

which was made of wood and sharp knife. Nowadays, tobacco cutting machines with generators

are widely used in the study areas. Marketing processes of tobacco begin from farmers to

middlemen in the local area or nearby provinces.

The socio-economic conditions of the respondents are living in the rural agricultural

communities. The family size is approximately of 3 to 4 members. Economic system is based on

sufficient mode of production. Apart from rice farming, the community also grows traditional

tobacco and corns. The approximate tobacco yield for a household is about 1.4 ton with 84.544.00

baht per year. Their net profits are 15,337.00 baht per year. This amount of net income is much

higher than any other produces.

The findings reveal the fact that factors affecting its sustainable depend on cultivation of

tobacco which is a part of culture and typical life styles of Northern Rural Thai. It also generates

higher income than any other crop. The soil remains fertile and appropriate for tobacco

cultivation. Moreover, there is also a high demand for traditional tobacco smokers and local

tobacco markets.

Keywords: Lanna traditional tobacco / Local wisdom

(7)